

:ד

עין משפט
נר מצוה

מב א מ"י פ"א מהלכות חטאת
 מנחה ה"ב י"א:
מב ב מ"י פ"ה מהלכות ערבין
 הלכה י"ד:
מב ג מ"י שם הלכה י"ז:

מוסף רשמי

הקדשים ובר' יצטו קדוש קדושה הנה.
עולה הוא הוה נקטו במה
קדושה הנה וקרב שלמים ושמעיהו על
מיימי' לה בתמורה פרק אל קדשים (דף
קכ"ט) עולות וקטנות ומכור לזכר שלמים
ל' אלעזר נמי דלמך נמי וזכר ומכר
שלמים עולות וקטנות ומכור לזכר שלמים
והקטנים יפלו וזכר נכנס לבקת נבדק
(ט"ז) מה שסיר רבא' נחמנה חסם
בסבא' פירקין המדקדק ובר' און קדוש
הנה אל קשה ליה מדי ממח' ^א
שקולס ד' תלמן קון מדרש נכחי חסם
לזכר' כדלוי' לזמני' (דף קכ"ט) ^ב
מאי' (ט"ז) לזמנ' חסם חסם המדקדק ול' ^א
המחשבר הכוזב שזין במה ענינים נקטי':
הקדשן והחבור לזכר' (דף קכ"ט) (ק)
הבחימה בתמורה פרק אל ^א
קדשים (דף קכ"ט) ורבא' מפרש קן כפי
מזמון ולקח (דף קכ"ט) משמעין י' כרימא
הכר' דמפרק המזנות וילדות חסם וקטבה
שולמא' אל חסם ד' ר' ישמעל חסם ^א
דמפרש בתמורה (דף קכ"ט) וכן פ' לקמן
במקוטער' והסוה חסם נמי נקטא שיר
הקדשים' המזנות וילדות נגוף חסם ^א
בגוף הקרבן חסם יחיר' חסם וכן קטבה
הזכר' והמזנות בדשעני' נמי המזנות וילדות

שיטה מקובצת

[illegible][illegible][illegible]

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

הלוקח עובר פרתו פרק שני בכורות

להבי נקט וזר דקרב הוא עצמו
 קתם הוי אמינא דנקבה קדוש
 ד' יחושע במסכת שקלים (דף א.)
 ב. במקדש נספיו זכרים עצמן
 ויביא בדמיהם עולות ומיהו נראה

נפרין תמימים און אין
 "המתפיים בעלי מומ
 וילדו ימכרו ואין צור
 חלה עליהן שלא יחא
 מעמם שלא יהא מפל
 הקדוש וזכר לדמוי
 ליה לרבא 16 דאמר
 קדוש קדושת הגוף:
 רבי אלעזר מתני חייב
 17 דאמר רבי אלעזר
 מום בבמת יחיד בשע
 בלא תעשה שנאמר
 שור ושה אם אינו ע
 18 עורת און שבור וגו'
 אימא אם אינו עני

לכבוד סד"א הואיל ו
ליקרב נמי כשהוא בעי
כבוד בהדיא כתיב ב
תובחנו ואימא אם א
ענין למעשר וסד"א
דכתיב "לא יבקר ב
נקרב נמי במומיה ק
נמי גמר^ה העברה^ה הע
ענין לתמורת קדשים
וקדושה כשהיא בעי
יתלוינו ולא ימיר

כשהיא בעלת מום
והיה הוא ותמורתו
הוא בעל מום לא אף
מתקין לה ר' יורא אף
קדשים ודס"א האיל ו
אגב אמן כשהן בעלי מ
אמר רבא כבר פסקת
דתנא² דבי רבי ישמ
יהו לך ונגדד רב קד
יהיו לך אלו תוולדות
לגור מה נדר בעל מום
מום לא: ואין עושין
קרא וא' ויחלפו ולא

במסובב אמרת לא ר' א
מעיקרו אין עושה
דברי רבי שמעון
ברק הבית לא היו בס
הבית אם מתו ידו
מעמא דאמר קרא או
מתו יקברו מאן ה
בכלל העמדה והע
במתניתיה אפילו ה
קשיא אבל רבנן דפל

[illegible]

נפדין חמימים. אותן וולדות
טפל. ולד: עיקר. חס. אל
טעמא. דלא צעי מוס משום
בעל מוס אתו הא לא אתו

נפדון תמימין תא שמע
 יין קבועין לגבי מזבח
 יכין מום שאין קדשה
 טפל חמור מן העיקר
 חמור מן העיקר אבל
 יש קדשתו הנוף מסייע
 יבא הקדוש וזכר לדמים
 והשושחן בחוץ פטור:
 ומוקי לה בבכמת יחיד
 גמין לזבח הכהנה בעלה
 ת היתר הכמות שהוא
 לא תזבח לה' אלהיך
 לזבח גדולה רכזיב
 תנהו ענין לבכמת יחיד
 למדשים תנהו ענין

לקדוש כשהוא בעל מום
ל מום קמ"ל דלא אמרי
יהיה פסח או עור לא
ינו ענין לקדשים תנהו
הואיל לקדוש כבמום
ן טוב לרע [ובין רע]
מ"ל דלא אמרי מעשר
כרה מבכור אימא תנהו
רס"ד אמינא הואיל
לת מום דכתיב 'לא
אבותי' ו' קריבה וי

קמ"ל דלא אמר קא
מקיש תמורתו לו מה
תמורתו בעל מום לא
ימא תנהו ענין לולדות
קדושין כשהן בעלי מומין
ומזין נמי קרבי קמ"ל דלא
תנא דבי רבי ישמעאל
עאל *רק קדשין אשר
שך אלו התמורות אשר
ונדרך הקישן הכתוב
ם: לא הני נמי בעל
מום: אף עמא דאמר
מיר: (ג' ט' ז) ושם רז

זוב ברע מיבעיא אלא
 נמורה: אם מתו יפרו:
 אמר קרשי מובת היו
 כלל העמדה והערכה היה
 ומורה ר' שמעון בבעק
 תה אותה למעוטי " בע
 חכמים תנא רבי לוי היה
 ופאילו בעל מום
 אפי' עוף והכתוב
 עליה דר"ש מאי היה
 בע שום פקיקו. כל קרשי
 (סס) תשמע קן מתקנה רב
 ניל

ומפוסק כי קרית לית קרא שאין שם
לוב ולבועה וקריית הכמות היא
לכבוד ראשיה ואקריש כמסורת. ויחיד:
אמרו ידו ואחריה לוב חובת הכמות
הינה בעד קרן כדאמר לוקי. וראוי לו
אמר כהן בעד פוסק. כשעליו בלשון
לית דרבי אלעזר: השתהר דר' טובה
ברת חמס בעד סמיכא ואלעזר בלשון
כרס. שיהא שם בעיקר שם קריתא
דמילין וידן וממילין וקריש חובת ערין
לכבוד ראשיה וקריש חובת ערין
אחרון קריש חובת ערין לית דרבי
משיקא. קריתא דרבי אקריש חובת
אפי' שם ידו למעבד דר' וקריש חובת
אפי' שם ידו. וקריש חובת ערין
שם דלאו דר' קריש חובת ערין
חוב ידו לית קריש חובת ערין
בשם אקריש חובת ערין וקריש חובת
דרב בריה ידו לית קריש חובת ערין

ולדו לפי פדיון או אין נפדן תמימים:
אם נפדן תמימים: וקא דייק הש"ס
יבא יהא טפל ממור מן העיקר דמכה
בה בעל מוס אלל לדידהו מקדים להו
לדמהו לא נפחי לחולינו בגדים מוס

דקדוש קדושת הגוף: זכר. חיל:
הקדוש זכר לעליו. שמיכרנו וריא
לדמיו וכל הוה דמיו. קדושת
הגוף ויקרב עולה. להכי נקט זכר
דחיי לעולה משום דרובא לדמיו
קרבן עולה מייחו: רכי אלוהא ממי.
השטות מתוך חייב. לאו חסד קאמר
אלא מלקות: ומוקי. להאי חוץ כגון
ששטנו בבמות ייחד בשעת היסוד
השמות: במס ייחד. ככל אחד ואחד
בונה במה לעלמו. שכל במה מנוח
וגדעון ושמואל: במס גדולה. נוב
וגבעון חס של זכור: הואיל וקדוש
בעל שום. להיות חסור בגויה
ושבורה: ואימא אם אינו ענין כו'.
ללא בבמה גדולה: לא יבקר.
לא יבדוק בין חס לבעל שום דלאה

שיהא פארי יאה קדוש: גמר העברה
העברה מחדש. אה צבור בעל מוס
אף קרב אף מעשה צדק מוס לא י
אחא קרב לנמת יעדי: וואל יידי
אוסו קוב דבר. הדינו בעל מוס אל
המר יידי יאה קדוש אפילו בעל
מוס: ודלו. בעלי מומין שטלו
מקדשים תמימים: פסקה מוא דבי
ר' ישעאל. מקרא אהריא ווא
איטערן יאה להכי: קדוש קדוש ווא
אלו הפסוקים. רחל אהאשויגין
שיקרבו למזבח דא לעיקר הקדש אחא

למה לי למתכן בעולם ירושלים ה'
שמעין קרלי עובא השמר כל פ'
מעלהעלותקדור' (דברים): **לדור**.
קדש: **קף** הני בעל מוס
הלכך יח אחא רע כצוב לבנת יחיד
אחא: **השאר** רע כצוב **אחמרה**.
אלא יצא בהמת חולין מתימים אלל
בהמת קדש בעל מוס ויחמר ו'
תמורה ו' (א): **לחי** חכי
טוב ברע: **טוב מעקרו**. שנתפס
קדושה כשאר מתיים עושה תמורה
אפי' שיהים כדמתי או רע כצוב
לשחמט רע של קודש כצוב של
חולין דרע של קודש עושה תמורה:
11

וכן מעיקרו עושה תמורה רע
 אמר רב יהודה אמר רב זו
 בכלל העמדה והעברה קדשי
 רבי שמעון אומר קדשי ברק
 מום מעיקרו שנפדה מ"א
 מום מעיקרו אבל חכ"א אם
 א דתנא דבי לוי"י הכל היו
 מעיקרו וכן תנא דבי לוי
 אותה אותה לתנא דבי לוי
 נמי דאם מתו יפדו אי הכי
 זו

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

נרדה אור השלם

1. לא תהיה לך אלוהים
 אחר: יהוה הוא ה' ויש
 רק שם תעבדו: אלוהים
 אחד *
 2. ביום
 שבת לא תעבוד ולא תרוח
 אלא יבנה את יריב ואת
 תרבויו אלה: ואתה
 תחת מנוח על המזבח *
 3. יקראו כל
 4. ויהי יום כל מוס ספר
 שר כל יום: וכל תעבדו
 אלוהים *
 5. יבין כל
 6. יבין כל טוב וכל
 7. ישרו: אלהי הפז
 8. ישרו: אלהי הפז
 9. ישרו: אלהי הפז
 10. ישרו: אלהי הפז
 11. ישרו: אלהי הפז
 12. ישרו: אלהי הפז
 13. ישרו: אלהי הפז
 14. ישרו: אלהי הפז
 15. ישרו: אלהי הפז
 16. ישרו: אלהי הפז
 17. ישרו: אלהי הפז
 18. ישרו: אלהי הפז
 19. ישרו: אלהי הפז
 20. ישרו: אלהי הפז
 21. ישרו: אלהי הפז
 22. ישרו: אלהי הפז
 23. ישרו: אלהי הפז
 24. ישרו: אלהי הפז
 25. ישרו: אלהי הפז
 26. ישרו: אלהי הפז
 27. ישרו: אלהי הפז
 28. ישרו: אלהי הפז
 29. ישרו: אלהי הפז
 30. ישרו: אלהי הפז
 31. ישרו: אלהי הפז
 32. ישרו: אלהי הפז
 33. ישרו: אלהי הפז
 34. ישרו: אלהי הפז
 35. ישרו: אלהי הפז
 36. ישרו: אלהי הפז
 37. ישרו: אלהי הפז
 38. ישרו: אלהי הפז
 39. ישרו: אלהי הפז
 40. ישרו: אלהי הפז
 41. ישרו: אלהי הפז
 42. ישרו: אלהי הפז
 43. ישרו: אלהי הפז
 44. ישרו: אלהי הפז
 45. ישרו: אלהי הפז
 46. ישרו: אלהי הפז
 47. ישרו: אלהי הפז
 48. ישרו: אלהי הפז
 49. ישרו: אלהי הפז
 50. ישרו: אלהי הפז
 51. ישרו: אלהי הפז
 52. ישרו: אלהי הפז
 53. ישרו: אלהי הפז
 54. ישרו: אלהי הפז
 55. ישרו: אלהי הפז
 56. ישרו: אלהי הפז
 57. ישרו: אלהי הפז
 58. ישרו: אלהי הפז
 59. ישרו: אלהי הפז
 60. ישרו: אלהי הפז
 61. ישרו: אלהי הפז
 62. ישרו: אלהי הפז
 63. ישרו: אלהי הפז
 64. ישרו: אלהי הפז
 65. ישרו: אלהי הפז
 66. ישרו: אלהי הפז
 67. ישרו: אלהי הפז
 68. ישרו: אלהי הפז
 69. ישרו: אלהי הפז
 70. ישרו: אלהי הפז
 71. ישרו: אלהי הפז
 72. ישרו: אלהי הפז
 73. ישרו: אלהי הפז
 74. ישרו: אלהי הפז
 75. ישרו: אלהי הפז
 76. ישרו: אלהי הפז
 77. ישרו: אלהי הפז
 78. ישרו: אלהי הפז
 79. ישרו: אלהי הפז
 80. ישרו: אלהי הפז
 81. ישרו: אלהי הפז
 82. ישרו: אלהי הפז
 83. ישרו: אלהי הפז
 84. ישרו: אלהי הפז
 85. ישרו: אלהי הפז
 86. ישרו: אלהי הפז
 87. ישרו: אלהי הפז
 88. ישרו: אלהי הפז
 89. ישרו: אלהי הפז
 90. ישרו: אלהי הפז
 91. ישרו: אלהי הפז
 92. ישרו: אלהי הפז
 93. ישרו: אלהי הפז
 94. ישרו: אלהי הפז
 95. ישרו: אלהי הפז
 96. ישרו: אלהי הפז
 97. ישרו: אלהי הפז
 98. ישרו: אלהי הפז
 99. ישרו: אלהי הפז
 100. ישרו: אלהי הפז

הגהות הב"ם

(א) יִשְׂרָאֵל דָּרִיב הַמִּלָּחָמָה וְסִי וְ
הַמִּלָּחָמָה אֲחֵיכֶם מִיָּד טוֹב בְּרַע
מִיִּבְעִיָּא אֵלֶּה לְהִי:

רבינו גרשום

נפרין חמישין. אותן וולדות:
או אין נפרין חמישין. דצריך
להתחיל להן עד שיזמנו ואח"כ
סודן. אמר רב עמרם חיי. (לא)
התחסיס כעלי מומין קבועין
לגבי מוכח היינו דקדם מוסן
להקדישן וילדו קודם פדיונן.
יטביו ואין צריכין מוס אותן
וולדות להתחיל שלא למוכרן
עד שימלו בהו מוס. (שלא)

שמים קראו ואלו חמבד פורח
דוריה: של אהל אשל
שאלו קדשו של אב אבן
מחר מן העיקר, מן אל
שם שאין יכול לדורח כל
שם כל ולולן שפרן אלה
עלה אפילו המינים אלה
דפשו תמימין, והוא יד
לבריה ממש משה
שם המינים של אהל
חמור, אל הקדוש חן אל
אצני ראמי אלו קדשו אל
לדמי קדשו תורה היל
(ואינו) (והוא) אל הקדוש
אל נפרד תמים, אל קדמו
אל הקדוש חן אל שר
לנקב אל שום דברי יד
מנה דורב ואל אל איי אל
מנה דורב בחמרה פק
אל קדוש מר רב ואל
אמור הקדוש ובר רב ואל
הא ובר רב וויקול לבכח
אל קדוש דעוהו, חמרה, חמרה

[illegible]